

Revidering av byggproduktförordningen 2021/22:FPM82

Finansdepartementet

2022-05-04

Dokumentbeteckning

COM (2022) 144

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council laying down harmonised conditions for the marketing of construction products, amending Regulation (EU) 2019/1020 and repealing Regulation (EU) 305/2011

Sammanfattning

Kommissionen lade den 30 mars 2022 fram sitt förslag till en reviderad byggproduktförordning som en del av paketet för en cirkulär ekonomi. Paketet innehåller också ett förslag om en ny förordning om ekodesign för hållbara produkter och är en del av den gröna given.

Den reviderade förordningen föreslås ersätta den befintliga byggproduktförordningen och innebär utvidgningar i flera avseenden. Definitionen av vad som är en byggprodukt utvidgas till att bland annat omfatta även sådant som inte infogas permanent i ett byggnadsverk. En möjlighet att ställa materiella krav på byggprodukter införs och kommissionen ges utvidgade befogenheter att fatta beslut genom delegerade akter.

Regeringen finner att kommissionens förslag tillmötesgår de önskemål Sverige fört fram på förändringar av det nuvarande regelverket vilket välkomnas. De ytterligare utvidgningar och de lagtekniska lösningar som föreslås måste värderas i relation till annan produktlagstiftning för att uppnå kostnadseffektiva och rättssäkra lösningar. Regeringen bedömer preliminärt att den nuvarande avgränsningen av vad som utgör byggprodukter i högre grad uppfyller förordningens syfte och anser att frågan om huruvida materiella krav på produkter bör regleras på EU-nivå behöver avgöras beroende på vilken typ av krav och vilken produkt det gäller, med hänsyn till om kraven hellre bör ställas på det byggnadsverk där byggprodukten kommer att ingå.

1.1 Ärendets bakgrund

Kommissionen har i flera undersökningar och rapporter konstaterat att det finns anledning att se över Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (byggproduktförordningen). Kommissionen har bland annat angett att en översyn kan bidra till att utvärdera hur förordningen kan utformas för att främja den gröna omställningen i byggsektorn.

En översyn av förordningen aviserades i december 2019 i den gröna given. Parlamentet har tagit fram ett betänkande, daterat den 3 februari 2021, om genomförande av förordning (EU) nr 305/2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter (förordningen om byggprodukter) (2020/2028(INI)). I betänkandet finns en resolution som antogs av parlamentet den 28 januari 2021. Områden som parlamentet särskilt anser vara viktiga att se över vid en revidering av förordningen är CE-märkning och prestandadeklaration, marknadskontroll samt hållbarhet. Parlamentet anser även att man bör överväga om det är möjligt att införa minimikrav för produkter i förordningen för att säkerställa medborgarnas hälsa och säkerhet samt skyddet av miljön.

Regeringen överlade i december 2020 med Civilutskottet om Sveriges ståndpunkter inför en revidering av byggproduktförordningen (Civilutskottets protokoll 2020/21:11). Regeringen angav att byggproduktförordningen underlättar försäljningen av byggprodukter på den inre marknaden men att en revidering borde leda till förbättringar i vissa avseenden. Regeringen angav bland annat att lösningar inom standardiseringen bör motverkas, att regelverket måste kunna utvecklas i takt med samhällsutvecklingen, att betydelsen av CE-märkningen bör förtydligas, att digitaliseringen av produktinformation bör utvecklas för att förenkla administrationen, att marknadskontrollen bör förstärkas, att de små och medelstora företagens perspektiv bör beaktas, att en cirkulär ekonomi med minskad klimat- och miljöpåverkan bör underlättas och att information om byggprodukters innehåll och sådan information som behövs för att bedöma en byggnads klimatpåverkan bör ingå i ett reviderat regelverk. Civilutskottet stödde regeringens bedömningar.

Kommissionen lade fram sitt förslag till en reviderad byggproduktförordning den 30 mars 2022, som en del av paketet för en cirkulär ekonomi som också innehåller ett förslag om en ekodesignförordning och är en del av den gröna given.

1.2.1 Utökat tillämpningsområde

Definitionen av vad som är en byggprodukt utvidgas från produkter som infogas permanent i ett byggnadsverk och bidrar till dess egenskaper med hänsyn till de grundläggande egenskapskraven på byggnadsverk, till att omfatta alla produkter som placeras permanent (mer än två år) i ett byggnadsverk. Begreppet byggprodukter utökas också till att omfatta 3D-dataset, 3D-printmaterial, byggprodukter som tillverkats på plats, delar av produkter, färdiga kit och prefabricerade små hus. Undantag görs för hissar, vatten och avloppssystem, sanitär utrustning och trafiksignaleringsprodukter.

1.2.2 Krav på miljö och säkerhet

Syftet med förordningen vidgas från att underlätta den fria rörligheten för byggprodukter till att också uppnå unionens klimatmål och att skydda människor och miljö från negativ påverkan. Förslaget innebär att tillverkare, importörer och distributörer får ansvar för att förmedla information om bland annat vilken miljöpåverkan och vilken risk vid användning byggprodukter representerar. Byggprodukter kan också komma att behöva uppfylla vissa krav, som kommissionen ska få möjlighet att specificera genom delegerade akter. Dessa krav kommer gälla utöver de krav som eventuellt ställs under förordningen om ekodesign för hållbara produkter.

I förslaget ingår också vad man kallar en "harmoniserad zon" som utgörs av endast EU-gemensamma regler och där inga nationella krav får införas, även om några EU-gemensamma regler ännu inte har antagits.

1.2.3 Utökade befogenheter för kommissionen att ta fram standarder

Förslaget innebär utökade befogenheter på flera områden för kommissionen att införa ytterligare, mer detaljerade, regler genom delegerade akter både för produkters egenskaper och för materiella krav som produkterna ska uppfylla.

Idag vilar systemet på att det finns harmoniserade standarder som tagits fram av den europeiska standardiseringskommittén (CEN) och bedömningsdokument som tagits fram genom europeiska organisationen för teknisk bedömning (EOTA). Förslaget innebär att kommissionen kan komplettera framtagna harmoniserade tekniska specifikationer med delegerade akter i stället för att förlita sig på att CEN eller EOTA gör de justeringar som kommissionen anser nödvändiga. Förslaget innehåller också en skyldighet för medlemsländerna att påtala när de anser att det finns brister i standardiseringen. Kommissionen föreslås också få befogenhet att samarbeta och utbyta information med länder utanför EU i frågor som omfattas av förordningen.

Förslaget innebär att kommissionen ska upprätta ett gemensamt informationsutbytessystem och en produktdatabas där den information som krävs i förordningen ska tillhandahållas. Kommissionen föreslås också få mandat att koppla ihop denna databas med den produktdatabas som föreslås i ekodesignförordningen. Detta innebär också krav på nationella myndigheter att ingå i de gemensamma systemen för information och rapportering. En ny offentlig EU-portal för klagomål på bristande efterlevnad av förordningen föreslås också.

1.2.5 Krav på mer information från företagen

Den nuvarande byggproduktförordningen uppställer krav på deklarerade avseende produktens väsentliga egenskaper – det vill säga egenskaper hos byggprodukten som rör de grundläggande kraven för byggnadsverk. Förslaget innebär att deklarerade också ska upprättas för att visa uppfyllande av materiella produktkrav, vilket är en nyhet. Förslaget innebär att CE-märkningen ska omfatta båda. Det öppnas också en möjlighet att CE-märka återanvända produkter med utgångspunkt från deras ursprungliga egenskaper.

Fler aktörer än tidigare tilldelas också skyldigheter, e-handelsaktörer får ansvar för att tillgängliggöra den information som regleras i förordningen och 3D-printingföretag som måste följa förordningens krav och informera sina kunder om dessa.

Vad gäller kraven på tekniska bedömningsorgan, anmälande myndigheter och anmälda organ så är dessa i huvudsak en detaljering av nuvarande regelverk. Ett kapitel ägnas åt att utveckla systemet för förenklade förfaranden.

Förslaget innebär också införandet av sanktioner för företag som bryter mot reglerna till exempel genom avsaknad av obligatorisk CE-märkning, felaktig CE-märkning eller felaktig information.

1.2.6 Krav på medlemsstaterna

Förslaget innehåller nya krav på att utfärda sanktioner, bemanning, ärendehantering för marknadskontrollmyndigheterna ett utökat mandat till kommissionen gällande den operativa marknadskontrollen. Det innehåller också krav på medlemsstaterna att informera om nationella regler genom den EU-gemensamma digitala ingången och befogenheten till marknadskontrollmyndigheten att beordra online marknadsplatser att ta bort information om produkter som inte följer förordningens krav. Ett nytt kapitel ägnas åt incitament på medlemsstatsnivå i form av reglering av ”trafikljus” och offentlig upphandling. För båda delar ges utrymme för delegerade akter.

En EU-förordning har allmän giltighet. Den är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat. En förordning kan dock lämna utrymme för medlemsstaterna bestämma hur det nationella genomförandet ska ske. Den nuvarande byggproduktförordningen föranledde ändringar i plan- och bygglagen, plan- och byggförordningen och Boverkets föreskrifter. Dessa bestämmelser kommer att behöva ändras i de delar förordningen förändras.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har i sin konsekvensanalys, SWD(2022) 88 final, kommit fram till att förslaget bedöms få betydande ekonomiska konsekvenser både för EU-budgeten, medlemsstaternas statsbudgetar och för företagen. Kostnaderna är dock svåra att fastställa eftersom förordningen lämnar utrymme för vidare reglering i delegerade akter.

Regeringen ser ingen anledning att ifrågasätta kommissionens bedömning. I och med att förslaget innebär ett utökat tillämpningsområde, nya materiella krav på miljö och säkerhet samt inrättandet av ett nytt digitalt informationsutbytessystem är det svårt att se att dessa ska inrättas och upprätthållas utan att påverka aktörernas kostnader. Kommissionens uppskattning visar att tillverkarnas kostnader för att följa regelverket skulle kunna öka med 200 miljoner euro det vill säga 8 procent. De ökade kostnaderna beror till stor del på ökad administration, kostnader relaterade till regelefterlevnad och lagstadgade avgifter. Det angivna beloppet motsvarar enligt kommissionen ca fem promille av de berörda företagens vinst. Med ett antagande om en vinstmarginal på 20 procent och med kunskap om att kostnaden för byggmaterial utgör ungefär en sjättedel av produktionskostnaden för ett bostadshus i Sverige, bedöms inte de ökade kostnaderna leda till märkbart högre byggkostnader,

Utöver de budgetära konsekvenserna så är syftet med revideringen att åtgärda fyra problem: frånvaron av en gemensam marknad för byggprodukter, utmaningar i implementeringen av marknadskontrollen, svårtillämpliga regler för användarna och frånvaro av regler för att underlätta den gröna omställningen och säkerhet för användarna. Revideringen syftar till att förbättra den inre marknaden för byggprodukter. Syftet är att skapa lika villkor för alla producenter, särskilt för små och medelstora företag (vars kostnader uppskattas minska något). Tillverkare kommer att behöva uppfylla fler skyldigheter att ta med sina produkter till marknaden, men samtidigt kommer de att få fler affärsmöjligheter. Kommissionen anser att en bättre fungerande inre marknad kommer att minska produktionskostnaderna och därmed priserna och kommer att ge byggföretag tillgång till ett bredare utbud av produkter. Därmed kommer tillverkare och byggekosystemet att dra nytta av översynen. Den svenska marknaden för byggprodukter lider av en

bristande konkurrens med höga prisökningar (se t.ex. SOU 2015:105) och en ökad handel över gränserna är det bästa sättet att motverka den utvecklingen.

2021/22:FPM82

För att underlätta den gröna omställningen innebär förslaget en harmoniserad metod för att bedöma och kommunicera byggprodukters klimat- och miljöprestanda och ger tillgång till tillförlitliga och heltäckande data genom den föreslagna produkt databasen, vilket bidrar till den cirkulära ekonomin. Regeringen anser att ökade kostnader måste vara nödvändiga för att förenkla på den inre marknaden och uppfylla miljömålen och proportionerliga med de mål de är avsedda att uppnå.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar att förslaget adresserar svagheter i nuvarande reglering vad avser CE-märkningens betydelse, behovet av en förbättrad kontroll av efterlevnad och möjligheterna att deklarerat miljö- och klimategenskaper. Det är också bra att det öppnas möjligheter att handla med återvunna byggprodukter, liksom att information om byggprodukter ska hållas tillgänglig digitalt.

Byggproduktförordningen behöver utvecklas i relation till annan produktlagstiftning, inte minst den samtidigt presenterade ekodesignförordningen (KOM [2022] 142), för att säkerställa att det inte uppstår oklarheter eller dubbelreglering.

Vad gäller *förordningens tillämpningsområde* bedömer regeringen att förordningens nuvarande avgränsning till produkter som infogas permanent i ett byggnadsverk är mer lämplig än den föreslagna att bibehålla gentemot annan lagstiftning. Att begränsa tillämpningsområdet ger enligt regeringens bedömning förutsättningar för att begränsa konstaderna, både före företagen och för staten vilket regeringen ser som angeläget. Det underlättar också avgränsningen av förordningens räckvidd gentemot nationell kompetens på byggområdet.

De utökade möjligheterna att ställa *materiella krav på produkters påverkan på miljö och säkerhet* bör användas för att förbättra den fria rörligheten och för att förbättra möjligheterna att återanvända och återvinna byggprodukter samt för att minska klimat- och miljöpåverkan från byggprodukter. Regeringen anser att förordningen ska säkerställa att nya krav som tas fram av kommissionen enligt mandat i förordningen är proportionerliga och kostnadseffektiva med insikt om att det i många fall är mera lämpligt att ställa krav på de byggnadsverk där byggprodukterna kommer att ingå.

Vad gäller *formerna för hur regelverket ska utvecklas och standardiseringens roll* anser regeringen att det är avgörande att den nya förordningen leder till att regelutvecklingen på EU-nivå påskyndas. Regeringen konstaterar att förslagen innebär en utveckling mot en mer styrd

europaisk standardiseringsprocess. Regeringens principiella ståndpunkt är att förslagen inte får innebära avvikelser från standardiseringens grundprinciper. Förslagen borde tydligare inriktas på åtgärder för att tillse att det europeiska standardiseringssystemet kan förbättras utan att detta leder till en ökad divergens från internationell standardisering. Möjligheten för intressenterna att påverka vilka egenskaper som är relevanta att reglera och hur dessa definieras och mäts bör bibehållas.

Regeringen anser att en utveckling mot *digital hantering av produktinformation* är angelägen och att alla möjligheter till att minimera företagets och tillsynsmyndigheternas kostnader för att lämna och få tillgång till information bör tas tillvara. En sådan ambition om förenkling bör alltså vara vägledande i arbetet med eventuella gemensamma system.

Vad gäller *kraven på företagen att lämna information* är det en förutsättning för möjligheterna att utveckla miljö- och klimatkrav, till exempel genom klimatdeklarationer, att företagen lämnar uppgifter om innehåll och egenskaper hos byggprodukter. Kraven på företagen måste dock vara proportionerliga mot nyttan.

Kraven på medlemsstaterna att kontrollera efterlevnaden av förordningen bör skärpas. Regeringen bedömer att de delar av förslaget som på detaljnivå reglerar utformningen och handläggningen av sanktioner, hur många kontroller som marknadskontrollmyndigheterna ska genomföra samt hur de ska vara bemannade inte är ändamålsenliga och dessutom gäller områden där medlemsstaterna har haft utrymme att själva bestämma. Förslaget innehåller en skärpning samt duplicering i förhållande till liknande bestämmelser som återfinns i (EU) förordning 2019/1020 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och som också ska tillämpas på byggproduktförordningen.

Regeringen avser att analysera om den föreslagna befogenheten till marknadskontrollmyndigheten att beordra online marknadsplatser att ta bort information om produkter som inte följer förordningens krav, är förenlig med svenska grundlagsfästa principer om yttrandefrihet och vid behov verka för att förordningen justeras så att det står klart att den inte strider mot svensk grundlag.

Regeringen anser att förordningens regler om grön offentlig upphandling ska bidra till minskad miljöpåverkan från offentlig konsumtion. Reglerna bör i övrigt utformas så att nödvändig flexibilitet bibehålls för upphandlande myndigheter och enheter att utforma upphandlingsförandet på ett sätt som främjar konkurrens och innovation

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

2021/22:FPM82

Inga ståndpunkter har hittills deklarerats öppet. Intresse för en lösning av standardiseringsfrågan har uttryckts av flera medlemsländer. Intresse för att adressera miljöfrågan har uttryckts av Finland.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Kommissionen får anses stå bakom sitt förslag. Delar av de frågor som togs upp i EU-parlamentets rapport adresseras i förslaget, men parlamentets ståndpunkt i övriga delar är inte känd. Övriga institutioners ståndpunkter är inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har remitterats under perioden 1–22 april 2022. Av 45 remissinstanser har 22 inkommit med svar. Flera remissinstanser påtalar att deras svar begränsas av den korta tidsfristen. De synpunkter som inkommit visar att de berörda företagen i Sverige är angelägna om att en ny förordning ger möjlighet att kommunicera och ta del av miljöinformation och vill att det befintliga arbetet med att ta fram miljövarudeklarationer via den befintliga standarden EN 15804, som innehåller produktspecifika regler för miljövarudeklarationer (EPD, Environmental Product Declarations) bör utgöra en del av ett nytt EU-regelverk. Det stora flertalet understryker vikten av samstämmighet med andra regelverk, i synnerhet det förslag till förordning för ekodesign för hållbara produkter som presenterades samtidigt som det aktuella förslaget. Flera är positiva till att lösningar inom standardiseringen adresseras i förslaget. Det finns också invändningar mot att förslaget behandlar frågor om offentlig upphandling av byggprodukter.

2.4.1 Myndigheterna

Boverket är den enda remissinstans som förvisso tillstyrker en revidering av byggproduktförordningen men i huvudsak avstyrker förslaget därför att det omfattar bestämmelser som reglerar utformningen av byggnader, vilket är nationell kompetens. Myndigheten menar därför att förslaget går utöver vad som krävs för att underlätta för den fria rörligheten för byggprodukter.

Kemikalieinspektionen, Naturvårdsverket, Statens energimyndighet, Transportstyrelsen uttrycker sig alla generellt positivt till förslagets mål att underlätta den gröna omställningen.

Kemikalieinspektionen, Naturvårdsverket, Statens energimyndighet, Transportstyrelsen, Trafikverket och Upphandlingsmyndigheten understryker vikten av samstämmighet mellan byggproduktreglerna och andra regelverk, som den föreslagna förordningen om ekodesign för hållbara produkter, förordning om registrering, utvärdering och godkännande och begränsning

av kemikalier (Reach) och Taxonomin. Flera lyfter också behovet av att värna nationella frivilliga initiativ.

Transportstyrelsen och *Trafikverket* lyfter risk för ökad administrativ börda för produkter som tillverkas på byggarbetsplatsen. De lyfter också särskilt att vissa väg- och anläggningsområden inte omfattas av förslaget.

Trafikverket påtalar behovet av att även fortsatt kunna använda sig av EPD. Man är också skeptisk till införandet av en byggprodukt databas.

Upphandlingsmyndigheten menar att bestämmelser som kommissionen ges möjlighet att fastställa avseende upphandling inte får hindra att upphandlingskrav med högre ambitionsnivåer får användas av upphandlande organisationer i medlemsstaterna.

Energimyndigheten anser att alla krav för gränsvärden och klassificeringar av hållbarhetsrelaterade aspekter ska sättas genom lagstiftande akter.

Kommerskollegium ifrågasätter också den tillämpning av standarder som föreslås och som avviker från annan EU-lagstiftning. En analys av förenligheten med WTO-avtal efterlyses.

Swedac vänder sig emot att förslaget utesluter ackreditering som möjlig väg att godkänna bedömningsorgan och att kommissionen ska ges möjlighet att besluta om omfattning och utformning av den nationella marknadskontrollen.

Konkurrensverket hade inga synpunkter på förslaget.

Många myndigheter har synpunkter på omfattningen av möjligheterna för kommissionen att anta delegerade akter.

2.4.2 Branschorganisationerna

Byggmaterialindustrierna, till vilka *IKEM* hänvisar, är positiva till att direkta miljökrav införs, men vill att dessa uttömmande regleras i byggproduktförordningen, samtidigt som man ifrågasätter en utvidgning denna. Det är viktigt att byggproduktförordningen förblir en ”one-stop shop” för byggprodukter. Produkter som tillverkas på plats för ett visst projekt bör undantas i olika avseenden. Standardiseringsreglerna är oklara, men standardisering och EPD bör vara grunden. *Sveriges Färg och Limföretagare* förstärker argumentationen på flera punkter.

Byggföretagen, *Fastighetsägarna*, *Jernkontoret*, *Stålbyggnadsinstitutet* och *Svenskt Trä* välkomnar att byggproduktförordningen revideras så att information om byggprodukter utökas med klimat- och miljörelaterad information.

Svensk Betong understryker vikten av ett fungerande system för standarder samt en stark preferens för EPD.

Svenska institutet för standarder, *SIS*, anser att en ny byggproduktförordning bör baseras på den nya metoden och EU:s standardiseringsförordning, om så

inte är möjligt anser de att relationen mellan de delegerade akterna och standardiseringsförordningen behöver tydliggöras. Man förespråkar också EPD. Man vill också att det även fortsättningsvis ska vara frivilligt att använda sig av harmoniserade standarder.

Svenskt Vatten har inte lämnat några synpunkter på förslaget.

Sveriges Allmännytt välkomnar att information om byggprodukters ska utökas med information om miljö, hälsa och säkerhet. De anser att informationen är viktig för att kunna öka materialåtervinning och återbruk av byggmaterial, och därmed öka cirkulariteten.

Teknikföretagen delar EU-kommissionens målsättningar om en väl fungerande inre marknad för byggprodukter och strävan mot en grön och digital omställning. De anser dock inte att förslaget lyckas i alla delar, bland annat samspelet med annan lagstiftning, ökad administrativ börda och EPD.

VVS-Fabrikanterna och Svenskt Trä påtalar vikten av en välfungerande standardisering. *VVS-fabrikanterna* menar också att förtydliganden behövs avseende en del VVS-produkter och vad gäller återbruk. De är också positiva till krav på varor importerade från tredjeland.

En mycket stor del av branschorganisationerna understryker behovet av att även fortsättningsvis kunna använda sig av EPD. En stor del har synpunkter på omfattningen av möjligheter för kommissionen att anta delegerade akter. Många understryker också vikten av samspel mellan förslaget och andra regelverk. Ett antal påtalar också vikten av samstämmighet med nationella krav på byggnader.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Förslaget baseras på artikel 114 i EU:s funktionsfördrag. Europaparlamentet och rådet fattar därmed beslut om förslaget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Medlemsstaterna har inte någon befogenhet att ändra i den befintliga byggproduktförordningen, eftersom den faller under EU:s kompetens. Avsaknaden av lämplig standardisering på EU-nivå innebär att miljö- och säkerhetskrav regleras på olika sätt på nationell nivå. Detta leder i sin tur till att företag behöver uppfylla olika krav, beroende på i vilket medlemsland produkten ska användas. Kommissionen anser därför att åtgärder från EU:s sida är motiverade och nödvändiga för att säkerställa fri rörlighet för byggprodukter på lika villkor inom unionen. De anser också att förslaget är proportionerligt eftersom det adresserar de grundproblem som identifierats i

tillämpningen av byggproduktförordningen. I övrigt föreslår de en möjlighet för kommissionen att reglera mer specifika produktkategorier. Kommissionen anser därmed att förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

Regeringen delar kommissionens analys att problem med byggproduktförordningen måste adresseras på EU-nivå. Regeringen anser dock att frågan om huruvida materiella krav på produkter bör regleras på EU-nivå behöver avgöras från fall till fall, med hänsyn till om kraven hellre bör ställas på det byggnadsverk där byggprodukten kommer att ingå.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Ärendet kommer att tas upp i rådsarbetsgruppen för teknisk harmonisering. Det finns ännu ingen redovisad tidplan. Förhandlingar väntas pågå under 2022 och under det svenska ordförandeskapet 2023.

4.2 Fackuttryck/termer

CE-märkning - Bokstäverna CE är en förkortning för Conformité Européenne vilket betyder i överensstämmelse med för produkten aktuell EU-lagstiftning

CEN - europeiska standardiseringskommittén (CEN)

EOTA - Europeiska organisationen för teknisk bedömning (EOTA)